

POZIVAMO VAS NA PREDAVANJE

RUĐER BOŠKOVIĆ, NAŠ PRETHODNIK U ARHEOLOGIJI I DIPLOMACIJI

GOST PREDAVAČ: PROF. DR. SC. DR.H.C. EMILIO MARIN

REDOVITI INOZEMNI ČLAN FRANCUSKE AKADEMIJE ZNANOSTI I UMJETNOSTI, RAZRED ZA HUMANISTIČKE ZNANOSTI
REDOVITI PROFESOR I PROREKTOR ZA MEĐUNARODNU SURADNJU HRVATSKOG KATOLIČKOG SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

**| SRIJEDA | 13. 11. 2013. | 15:30 SATI | DVORANA III. KRILA
INSTITUTA RUĐER BOŠKOVIĆ | BIJENIČKA 54 | ZAGREB**

EMILIO MARIN rođen je u Splitu, 6. veljače 1951. Neposredno nakon diplome na Filozofskom fakultetu u Zagrebu (1973.), bio je dugogodišnji kustos, muzejski savjetnik (od 1986.) i ravnatelj Arheološkog muzeja u Splitu (1988.-2004.) te voditelj arheoloških istraživanja u Saloni i osobito Naroni. Počasni je doktor Sveučilišta Paris-Est (2005.), redoviti gostujući profesor na Sveučilištu Paris-Sorbonne (2002./2003.), redoviti naslovni profesor provincijalne arheologije na Sveučilištu u Splitu (u trajnom zvanju od 2003.). Veleposlanik Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici i pri Suverenom viteškom Malteškom redu (2004.-2011.) Autor je i/ili urednik brojnih knjiga, autor nekoliko stotina znanstvenih i stručnih radova i članaka. Cjelovita biobibliografija objavljena je u „Zborniku u čast Emilija Marina“ (Miscellanea Emilio Marin sexagenario dicata, Kačić XL-XLII, ur. Hrvatinić Gabrijel Jurišić, Split, 2011). Professor Marin redoviti je inozemni član Francuske akademije znanosti i umjetnosti, Razred za humanističke znanosti (membre associé étranger, Institut de France, Académie des Inscriptions et Belles-Lettres) i redoviti profesor i prorektor za međunarodnu suradnju Hrvatskog katoličkog sveučilišta u Zagrebu.

SAŽETAK PREDAVANJA: RUĐER BOŠKOVIĆ, NAŠ PRETHODNIK U ARHEOLOGIJI I DIPLOMACIJI

Ruđer Josip Bošković – homo universalis, rođen 1711., u Dubrovniku, primio je francusko državljanstvo 1773., a bio je prethodno već izabran kao dopisni član u Francusku akademiju znanosti (Académie des Sciences), 1748. Naravno, poznat je i dobro proučen njegov izuzetan doprinos prirodnim znanostima, poglavito fizici, o tome nema potrebe išta dodati usred Instituta koji nosi njegovo ime i u kojem je fizika stožerna disciplina. Manje je, međutim, poznat Boškovićev doprinos humanističkim znanostima. Nedavno je pak, u prigodi njegove velike obljetnice 2011., bolje osvijetljena njegova uloga u diplomaciji.

U ovom predavanju, želi se ocrtati kontekst takve Boškovićeve svestranosti, i to s motrišta humanističkih struka. Još kao student, Bošković se okušao u arheološkim iskapanjima u Tusculumu, u okolici Rima. Potom je ispravno protumačio astronomsku funkciju tek pronađena Augustova obeliska te je predvidio i lokaciju Troje. Premda efemerni u Boškovićevu stvaralaštvu, ti njegovi rezultati impresivno se uklapaju u povijest arheologije. Njih možemo povezati i s njegovim dostignućima koja su učinila njegova tehnička znanja itekako korisnima za zaštitu spomenika, poglavito u Papinskoj državi. A to pak možemo povezati s velikim talentom za komunikaciju i opažanja, kako u društvu tako i u prirodi, primjerice u putopisima. Stoga je i shvatljivo da Boškovićevo bavljenje diplomacijom nije samo u funkciji one konkretne, već je po srijedi i svojevrsna diplomacija duha, koja je osobito razvidna u njegovoj korespondenciji. Zajednički nazivnik s Boškovićem – koji želimo ukratko predstaviti – nalazimo i u okolnostima koje su učinile da nekolicina našijenaca, da uzmemo taj dubrovački termin, bude povezana i činjenicom da su u raznim okolnostima i vremenima postali članovima Francuske akademije znanosti i umjetnosti (Institut de France), pa je u tom smislu, i nama, humanističkim znanstvenicima, s posebnim obzirom na tu 'francusku vezu', i diplomatima, pa i ovom predavaču, Ruđer Bošković dični prethodnik.